ஸம்புடம் 2 . பரீதாபி ஆடிமீ ஸஞ்சிகை 6

ஸ்ரீ:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய சபையின் காரியதரிசியால்,

ப்ரதி மாஸம் ப்ரசுரம் செய்யப்படும்.

கலாரத்நாகரம் அச்சாபீஸ், சென்னை.

வருஷம் 1-க்கு கட்டணம் ரூ. 2-0-0.] [ஒரு ஸஞ்சிகையின் விலை அணா 3.

THE VEDANTA DIPIKA.

A MONTHLY TAMIL JOURNAL

OF

HINDU RELIGION AND PHILOSOPHY.

PUBLISHED BY THE GENERAL SECRETARY,

THE AHOBILA MUTT SISHYA SABHA.

Vol. 2 – No. 6.

July 1912.

வேதாந்த தீபிகை

பரீதாபி ௵ ஆடி ௴.

விஷய ஸூசிகை.

பக்கம்.

1. மைத்ரேயீ ப்ராஹ்மணம்
   ஸ்ரீமாந். டி. ராஜகோபாலாசாரியர் ... ... 211.
2. ஸீதாப்பிராட்டி வைபவம்
   ஸ்ரீமாந். எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்கார் ... 218.
3. ஸ்ரீ சதுச்ச்லோகீ விவரணம்
   விஷ்ணுதாஸன் ... ... 224.
4. ருதுமதீவிவாஹம் - அபரார்க்கர் மதம்
   ஓர் ஆஸ்திகர் ... ... 232.
5. கடிதங்கள் ... ... 235.
6. பத்ராதிபரின் குறிப்புகள் ... ... 241.

Copy-right reserved

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மீ ந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபிலமட ஶிஷ்யஸபை பத்ரிகை.

ஸம்புடம் 2.] பரீதாபி ௵ ஆடி ௴ [ஸஞ்சிகை 6.

மைத்ரேயீ ப்ராஹ்மணம்.

நம் ஸித்தாந்தத்தில் பகவானை அடையும் உபாயம் த்யானம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு ஆதாரமான ஶ்ருதிவாக்யம் "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:" என்கிற ப்ருஹதாரண்யக வாக்யம். இதில் ஆத்மாவென்பது பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படவேண்டும். ஏனெனில், இந்தப்ரகரணத்தில் யாக்ஞவல்க்யர் என்னும் மகாயோகியானவர் தன்பார்யைகளான காத்யாயனீ, மைத்ரேயீ, இவர்களில் மைத்ரேயீ என்பவள் ப்ரஹ்மவிசாரத்தில் ருசிஉள்ளவளென்று அறிந்து, அவளைத்தான் உலகவாழ்வைத்துறந்து வேறிடம் போவதாயும் அவளுக்கு வேண்டுவதைக்கேட்டால் கொடுத்துவிட்டுப் போவதாயும் சொன்னார். அதற்கு அவள் "இவ்வுலகம்முழுதும் தனத்தினால் நிரப்பிக்கொடுத்தாலும் அதுள்ளவன் பிறப்பிறப்பில்லாதவனாவனா? என்றுகேட்க, அஃதொருகாலு மில்லையென்று மஹர்ஷி பதில்சொன்னார். அதைக்கேட்ட அந்தப்பத்நீ, தனக்குப்பொருள்கள் வேண்டாமென்றுசொல்லி, ஜநநமரணத்துக்குப் பெருமருந்தாகிய ஞானோபதேசத்தை விரும்பினாள். இதற்கு மஹர்ஷி சொல்

லும் ப்ரதிவசநத்தில் மேற்சொன்ன "ஆத்மாவா அரே..." என்னும் வாக்யம் வருகிறது. ஸம்ஸார பந்தத்தைத்தவிர்க்கும் தர்ஶநம் பரமாத்ம தர்ஶனந்தானென்பது "தமேவம் வித்வாநம்ருத இஹ பவதி" என்பது முதலான ஶ்ருதிவாக்யங்களால் விளங்கும் "ஆத்மநோ விஜ்ஞாநேந இதம் ஸர்வம் விதிதம் பவதி" என்று, அதாவது "ஆத்மாவை யறிந்தால் அகிலமான ப்ரபஞ்சமும் அறிந்ததாகும்" என்பதினால் எல்லா உலகுக்கும் மூலகாரணமாய் உபாதான காரண மென்னப்படும் பொருளே இங்கு சொல்லப்படும் ஆத்மாவென்று தெரிகிறது. அப்படிப்பட்ட காரணம் ப்ரஹ்மமென்று மற்ற இடங்களில் சொல்லி இருப்பதால் இங்குசொல்லப்பட்டதும் அந்த பரமாத்மாவென்று ஏற்படுகிறது. அன்றியும், "தஸ்ய வா ஏதஸ்ய மஹதோ பூதஸ்ய நிஶ்வஸிதமேதத் யத்ருக்வேதஃ" என்கிற பின்வாக்யத்தாலும் ருக்வேதம் முதலான எல்லா ஶப்தப் பிரபஞ்சமும் அந்த ஆத்மாவுக்கு ஶ்வாஸம் போன்றது என்று சொல்வதால் இது பரமாத்மாவையே உத்தேசித்துச் சொல்லப்படவேண்டும். ஆகையால் "ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்யஃ" என்னும் வாக்யத்தில் ஆத்மஶப்தம் பரமாத்மாவைக்குறிக்கிறதே ஒழிய, ப்ரக்ருதிரூபமான சரீரத்தோடுகூடின ஸம்ஸாரியான ஜீவாத்மாவையாவது, ப்ரகிருதி ஸம்பந்தம் நீங்கின சுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்தையாவது குறிக்கிறதென்று சொல்லமுடியாது.

இப்படி ஆத்மஶப்தம் ப்ரமாத்மாவைக்குறித்தால் ப்ரகரணத்தில் மற்றவாக்யங்கள் அந்வயிக்குமோ? "ந வா அரே பத்யுஃ காமாய பதிஃ ப்ரியோ பவதி; ஆத்மநஸ்து காமாய பதிஃ ப்ரியோ பவதி" என்னும் வாக்யத்திலும் அதற்குப் பின்வரும் அதபோன்ற வாக்யங்களிலும், பதி, புத்ரன், வித்தம் முதலானவைகள் ஒருசேதனனுக்குப் ப்ரியமாவது அந்தப்பதி, புத்ரர்கள் இச்சையினாலே அல்ல, ஆத்மாவின் இச்சையினால், என்று சொல்வதினால், பதி, புத்ரர்கள் முதலானதுக்கு சம்பந்தமுள்ள ஜீவாத்மாவே ஆத்மஶப்தத்தினால் குறிக்கப்பட வேண்டாமா? மேலும் ஏதேப்யோ பூதேப்யஃ ஸமுத்தாய தாந்யேவாநு விந

ஶ்ருதி, நமெரு தூ ஸஂஜ்ஞாஸ்தி" என்னும் (இந்தப் பஞ்சபூத மயமான சரீரத்தோடு வெளிக்கிளம்பி, அவைகளைப் போலவே ஆத்மா மறைந்துபோகிறதென்று பொருளுள்ள) பின்வாக்யத்தாலும் இந்த ஆத்மா, ஜீவாத்மாதான் என்று விளங்கவில்லையா? இப்படியே ப்ராக்ருதி வியுக்தமாய் சுத்தமாயுள்ள ஆத்மாவின் ஸ்வரூபஜ்ஞானமே மோக்ஷத்துக்கு ஹேதுவாகையால் "ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்ய:" என்கிற வாக்யம் ஜீவாத்மாவைக் குறிப்பதாய் சொல்வதே யுக்தமல்லவா?

இந்த ஆக்ஷேபங்கள் சரியல்ல. இந்தப்பிரகரணத்தின் வாக்யங்களை பரமாத்ம விஷயமாய் அந்வயிப்பதே ஸ்வாரஸ்யமாயிருக்கிறது. பரமாத்மாவின் ஸ்வபாவத்தைக்குறிக்கிற மேல்சொன்ன அடையாளங்களுடன் வேறுசில அடையாளங்களும் இந்தப்ப்ரகரணத்தில் இருக்கின்றன. அவையாவன, 'இதம் மஹத்பூதம் அநந்தமபாரம்' (இந்தப்பெரியபூதம், முடிவில்லாதது, கரையில்லாதது) என்பதும், 'இதம் ஸர்வம் யதயமாத்மா' (இந்தசித், அசித், இரண்டும் சேர்ந்தப்பிரபஞ்சம் தான் இங்கு ஆத்மாவென்கிறது,) என்கிற வாக்யமும் இன்னும் பலவாக்யங்களும் இந்தவிடத்தில் ஆத்மபதம் பரமாத்ம விஷயந்தானென்பதை ஸ்திரீகரிக்கின்றன. அப்படியானால் "நவா அரே பத்யு: காமாய பதி: ப்ரியோ பவதி" என்கிறது முதலான வாக்யங்களின் அர்த்தம் இதற்கநுகுணமாய் விவரிக்கப்படவேண்டும். அதை உடனே விவரிப்போம்.

ஒரு ஸ்த்ரீ புருஷனிடத்திலும், ஒருபுருஷன் ஸ்த்ரீயினிடத்திலும், பொதுவாய் ஜனங்கள் தனம், பசுக்கள், முதலான எல்லாவஸ்துக்களிடத்திலும் ப்ரீதிவைத்து அவைகளைத் தங்கள்தங்களுக்கு மிகவும் அநுகூலங்களாக எண்ணுவது எதனால், என்று யோசித்துப்பார்க்கும்பக்ஷத்தில், எல்லாம் பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பத்தினால் தானென்று தோன்றுகிறது. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரேவஸ்து ஒருகாலத்தில் அத்யந்தம் அநுகூலமாயும், அதேவஸ்து வேறொரு காலத்தில் அத்யந்தம் பிரதிகூலமாயும் ஆவதைக் காணுகிறோம். எல்லாருக்கும் பிரதிகூலமான பாம்பு, தேள் முதலானவைகளும் அதனதன் ஸஜாதீயங்களுக்கு அனுகூலங்களாகவில்லையா? ஒரு புருஷன் தன் பத்நீ தனக்கு அனுகூலையா யிருக்கவேண்டுமென்று

எவ்வளவு ப்ரயத்நப்பட்டாலும் அது சித்திக்காமல் போகிறதுண்டு. அப்படியே தேசகால பேதத்தால் மித்ரர்கள் சத்ருக்களாகவும் சத்ருக்கள் மித்ரர்களாகவும் ஆவார்கள். இதற்கெல்லாம் காரணம் 'ஆத்மநஃ காமாய' அதாவது, பரமாத்மாவின் இஷ்டம் நிறைவேற, என்று ஶ்ருதிசொல்லுகிறது, இதனால் பரமாத்மாவின் இஷ்டம் நிறைவேறுகிறதெப்படி என்றால், அவரவர்கள் கர்மங்களுக் கநுகுணமான ஸுகத்தையும் துக்கத்தையும் கொடுக்கத் திருவுள்ளமுள்ள பகவான், நல்ல கர்மாக்களினால் பூஜிக்கப் பட்டவராய், அதினாலுண்டான ப்ரீதிக்குப்பலமாய், சேதநர்களுக்குப் பதி, புத்ரன், வித்தம், முதலானவைகளால் ப்ரியம் அல்லது ஆநந்தம் உண்டாகும்படி ஸங்கல்பிக்கிறார். எல்லாருடைய ஆநந்தத்துக்கும் அவரே காரணம் என்று "ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி" என்கிற ஶ்ருதி சொல்லுகிறது. வஸ்துக்களில் சில நமக்குப் பிரியத்தைக் கொடுப்பதும், சில நமக்கு அப்ரியத்தை உண்டாக்குவதும் வஸ்துக்களின் ஸ்வபாவத்தினாலல்லவென்பதை "தமேவ ப்ரீதயே பூத்வா புந: து:காய ஜாயதே । தமேவ கோபாய யத: ப்ரஸாதாய ச ஜாயதே ॥ தஸ்மாத் து:காத்மகம் நாஸ்தி ந ச கிஞ்சித் ஸுகாத்மகம்" என்று புராணத்திலும் மஹர்ஷி அருளிச்செய்திருக்கிறார். இந்த தத்வத்தை அறிந்தே பகவான் யாக்ஞவல்க்யரும் மைத்ரேயிக்கு உபதேசிக்கும் தருணத்தில், உலகத்தில் ஸுகமென்பதற்குக் காரணமான பதி, புத்ரன், வித்தம், பசுமுதலானவை எந்தப்பரமாத்மாவின் நிரவதிகமான ஆநந்தக்கடலின் ஒருதிவலையின் சம்பந்தத்தால் நமக்கு ஸுகத்தைக்கொடுக்கின்றனவோ அந்தப் பரமாத்மாவைத்தான் தர்சிக்கவேணும் என்று உபதேசிக்கிறார். இப்படி அர்த்தம்செய்தால் 'ஆத்மநஸ்து காமாய' என்று பல முறைவரும் வாக்யத்தில் ஆத்மஶப்தமும் "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய:" என்னும் வாக்யத்தின் ஆத்மஶப்தமும்; இரண்டும் பரமாத்மாவைக் குறிக்கும். ஒரே பிரகரணத்தில் பல முறைவரும் ஒரே ஶப்தத்தை ஒரே அர்த்தமுள்ளதாய் சொல்வது ந்யாய்யமே ஒழிய ஒரு இடத்தில் ஜீவாத்ம பரமாகவும், பிந்தி பரமாத்ம பரமாகவும் அர்த்தம் செய்வது சரியல்ல. ஆகையால் இந்த வாக்யங்களின் கட்டார்த்தம்: "பசு, வித்தம், முதலானவைகளில் நாம் ஆசைவைப்பது அந்தந்த வஸ்து ஸ்வபாவத்தினாலல்ல.

பரமாத்மாவின் ஸங்கல்பத்தினுல் அவைகளைக்கொண்டு நமக்கு ஆநந்தம் உண்டாகிறபடியால், இப்படிப்பட்ட ஆநந்தத்துக்கு முதற்காரணமாகிய பகவானையே நாம் த்யானத்தினுல் தர்சிக்க வேண்டும்'' என்பது.

முதல் ஆத்ம சப்தத்தை ஜீவபரமாகவும் கடைசியான ஆத்ம சப்தத்தைப் பரமாத்ம பரமாகவும் செய்து இந்த வாக்யங்களுக்கு அந்வயம் செய்வதும் ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர் ஒப்புக்கொள்ளும் ஒரு க்ரமந்தான். அப்பொழுது இந்த வாக்யங்களின் அர்த்தம் என்ன வென்றுல்: ஒருவன் பத்நீ, வித்தம், பசு, முதலான வஸ்துக்களி டத்தில் ப்ரீதிவைப்பது அந்த வஸ்துக்களின் இஷ்டத்துக்காக அல்ல, அவைகள் பரதந்த்ரங்களாகையால் அவைகளை உத்தே சித்து ப்ரீதிசெய்தானென்று சொல்வது சரியல்ல. ஆகையால் தனக்கு அவைகளால் கிடைக்கும் ஆனந்தத்தை உத்தேசித்தே செய்ததாகச் சொல்லவேண்டும். இப்படி ஜீவாத்மா தன்னுடைய ஆநந்தத்தையே தேடுவது ந்யாய்யமானுலும், எல்லா ஆனந்தங் களுக்கும் மேற்பட்டதும் ஜீவாத்மாவுக்கு நிரவதிகமான ஆநந் தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதும் எந்த வஸ்துவோ அந்த பரமாத் மாவையே தர்சிக்கவேண்டும், என்று சொன்னதாக ஆகிறது: இந்த அர்த்தத்திலும் "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய:" என்று முடிக் கும் உபதேசம் பரமாத்மாவைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டதே ஒழிய, பத்தனுகவாவது, சுத்தனுகவாவது இருக்கும் ஜீவாத்மா வைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்டதல்ல. ஆகிலும் முன் அர்த்தமே யுக்தமானது. ஏனென்றுல், ஆத்ம சப்தத்தின் அர்த்தம் ஏகரூப மாயிருப்பதே அதற்குப் பெரிய ஸ்வாரஸ்யம்; மேலும் ஒரே அர்த்தமாய் உபயோகித்தால் தான் "ஆத்மநஸ்து காமாய ஸர்வம் ப்ரியம் பவதி" "ஆத்மா வா அரே த்ரஷ்டவ்ய:" என்கிற இரண்டு வாக்யங்களும் ஒரே வாக்யமாய் அர்த்தமாகும். அப்படி அர்த் தம் செய்வதே உசிதம் என்று மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லுவார்கள். "ஸம்பவத்யேகவாக்யத்வே வாக்யபேதோ ந இஷ்யதே" என் பது அவர்கள் காரிகை.

"ஆநந்தோ வா அரே விஜ்ஞாநவந நைவ ஸந்தேஹோ ஹ்யேதே ஹ்ய: ஸவ்ருத்தாய தாந்யேவாநுவிநச்யதி । நப்ரேத்யஸம் ஜ்ஞாஸ்தி" என்கிற வாக்யம் இந்தப் பிரகாணத்தில் இருக்கிறது.

அதன் அர்த்தம் என்னவென்றால் "ஸ்வரூபத்தினாலும் குணங்களினாலும் வரையறக் கூடாதவரான பரமாத்மா விஜ்ஞாநம் என்னும் சேதனனை தனக்குச் சரீரமாகக்கொண்டு அவனுடன் ஒரு பாஞ்சபௌதிகமான சரீரத்தை எடுத்துப் பிறகு அதைவிட்டு அவைகளுடன் தானும் நசிக்கிறான், இறப்புக்குப் பிறகு தன் நினைவு ஒன்றும் இல்லை" என்பதுதான். இந்த வாக்யத்தில் ப்ரஹ்மம் ஜீவனுடன்கூடப் பிறப்பதும் இறப்பதுமாகச் சொல்வது கூடுமோ, இறப்புக்குப் பிறகு நினைவு என்பது இல்லை என்றாலும் பொருள் விளங்கவில்லையே, என்று கேட்கலாம். இதற்கு ப்ரதிவசநம்: ஜீவாத்மாவுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும், தேக சம்பந்தம் உண்டாவதும் அது அற்றுப்போவதும் தான். இப்படி ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரதசையிலும் மோக்ஷதசையிலும் பரமாத்மா அந்தர்யாமியாகவே இருப்பதால் "ஸத்யம் ஸ ஆத்மா" என்று அவரைச்சொல்லி அவருக்குச் சரீரபூதமான ஜீவாத்மாவை "தத்த்வமஸி" என்னும் வாக்யத்தில் சொல்வதுபோல் அபேதமாய் பாவித்து, "விஜ்ஞாநகந ஏவ" என்று ஶ்ருதி சொல்லுகிறது. இப்படி ஜீவ சரீரகமான ப்ரஹ்மத்தை ஜீவவாசியான ஶப்தத்தால் சொல்வது ஶ்ருதியில் பல இடங்களிலும் காண்கிறோம்.

மேலும் "ந ப்ரேத்ய ஸம்ஜ்ஞாஸ்தி" என்பதின் அர்த்தம், ஆத்யந்திகமாய் மோட்சமடைந்த ஜீவன், தனக்கு முன் அவஸ்தையில் அந்தந்த சரீர ஸம்பந்தத்தால் உண்டான பேதங்களை ஒன்றையும் அறியமாட்டான், அதாவது தேஹாத்ம ப்ரமம் ஜீவனுக்கு முக்திதசையில் ஒருகாலு முண்டாகாது" என்று அறியவேண்டும். இந்தக் கருத்து மைத்ரேயியின் கேள்வியினாலும் அதற்கு யாக்ஞவல்க்யர் ப்ரதிவசனங்களினாலும் விளங்கும். அவர் சொல்வது "நவா அரே அஹம் மோஹம் ப்ரவீமி அலம் வா அர இதம் விஜ்ஞாநாய" என்று. அதாவது, "ந ப்ரேத்ய ஸம்ஜ்ஞாஸ்தி" என்று சொல்வதால் நான் உன்னை மயக்கவில்லை. இந்த ஆத்மவஸ்துவுக்கு முக்தியில் பூர்ணமான ஞானத்துக்குக் குறைவில்லை." என்கிறார். ஆகையால் "ஸம்ஜ்ஞா" என்னும் பதத்துக்கு "சேர்ந்த ஞானம்" அதாவது தேஹத்தையும் ஆத்மாவையும் ஒன்றுசேர்த்த தேஹாத்ம ப்ரமமாகிய ஞானம் என்று அர்த்தம் சொன்னதாயிற்று.

வசித்தியடைந்திருக்கும் உன்னுடைய; காந்தः - அநுரூபனும் அதிப்பிரியனுன பர்த்தா; இந்த இரண்டு பதங்களின் அர்த்தத்தை கத்யத்தில் ஸ்ரீ பாஷ்யக்காரர் 'ஸ்வஸ்வை திவ்யாநுரூபம்' என்கிற பதத்தினுல் ஸூசிப்பிக்கிருர். ஸ்த்ரீகளுக்கு பர்த்தாவல்லவோ ப்ரதானம்; அவன் ப்ரியமாயிருந்தாலல்லவோ அவர்களுக்குப் பெருமை; ஆகையால் உன் பதியின் பெருமையை முந்திப்பேசுகிறேன் என்கிருர்: புருஷோத்தமः - புருஷர்களைக்காட்டிலும் உத்தமர்; புருஷர்களுக்கு உத்தமர்; புருஷர்களில் உத்தமர்; என்று மூன்று விபக்திகளாலும் பொருள்படும் புருஷோத்தமனென்னும் ஸ்ரீமந்நாராயணன். இவர் ஸாமான்யமான சேதனர்களைவிடப் பெரியவர். ஈஸ்வரர்களாய் பெருமைபெற்ற இந்திரன், ப்ரஹ்மா, ருத்ரன், இவர்களையும் காட்டிலும் மேற்பட்டவர். இவர் பெருமையைத்தாமே கீதையில், 'த்வாவிமௌ புருஷௌ லோகே' என்று தொடங்கி 'உத்தமः புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத:' என்கிற ஶ்லோகத்தால் விவரித்திருக்கிருர். பத்தராயும் முக்தராயுமுள்ள எல்லாச் சேதனர்களைக்காட்டிலும் உத்தமராயும் புருஷ ஸூக்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டு அதற்கு அடுத்த அநுவாகத்தில் ஸந்தேகமற "ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ" என்று விசேஷித்துக் குறிக்கப்பட்டுமுள்ள ஸ்ரீமந் நாராயணன் உன் பர்த்தா என்றதாயிற்று. இதனுல் இந்திராணி, பார்வதீ முதலான தேவபத்நிகளைக்காட்டிலும் இவளுக்கு உத்கர்ஷம் சொன்னதாயிற்று.

இப்படி பர்த்தாவின் பெருமையால் மேன்மைசொல்லி, இரண்டு விபூதிகளின் ஸம்பந்தத்தாலும் மேன்மையைச்சொல்லுகிறது பின் வாக்யம்: ஈஸ்வரன் தவிர்த்த சித்தும் அசித்துமான மற்ற எல்லா ப்ரபஞ்சமும், நித்யமும் அநித்யமுமாக இருவகைப் பட்டு, 'நித்யவிபூதி' என்றும் 'லீலாவிபூதி' என்றும் இரண்டு பெயர்களை உள்ளதாகிறது. சேதனர்களில் நித்யர்கள் அநந்தன், கருடன், விஷ்வக்ஸேநர் முதலான நித்யஸூரிகள்,

ஸ்ரீ பகவானும் நித்யர்களும் வஸிக்கும் இடம், தரிக்கும் ரூபங்கள், உடுக்கும் வஸ்த்ராதிகள் எல்லாம் சுத்த ஸத்வமென்னும் த்ரி குணத்துக்கு மேற்பட்டதான ஒரு த்ரவ்யத்தால் செய்யப்பட்டு நித்யமாய் உள்ளது என்று ஸித்தாந்தம். மற்ற ஸ்ருஷ்டியில் அகப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களும் லீலா விபூதி யென்று சொல்லப் படுகின்றன. இந்த இரண்டுவித விபூதிக்கும் பகவான் ஶேஷி அதாவது, இரண்டு விபூதியும் அவருக்கு ஶேஷமான, அதாவது அவரால் நியமிக்கப்பட்ட, வஸ்துக்கள். இப்படியே இந்த இரண்டு விபூதியும் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீக்கும் ஶேஷமானவை, என்கிற பொருள் அடுத்த பதங்களால் ஸூசிக்கப்படுகின்றது.

நித்யஸூரிகளில் முதன்மையானவரும் இவளுக்குச் சேஷ மென்கிறார். 'ஃணிவதிஃ ஶய்யா' ஆதிசேஷன் என்னும் அநந்தன், இவருக்குப் படுக்கை. படுக்கைக்கு வேண்டிய குணங் கள் விசாலமாயிருத்தல், ம்ருதுவாயிருத்தல், குளுமை, கண்களுக் குப் பிரியமாயிருத்தல், வாசனையுடன்கூடி இருத்தல், உயர்ந்திருத் தல்; இவைகளெல்லாம் இந்தப்படுக்கையிலும் காணலாமென்கி றார். இந்த அநந்தன் பாதாலவாஸியாய்ப் பூமியைத் தரிப்பதும், கல்பாந்தத்தில் ஸங்கர்ஷணனென்னும் ருத்ரனாகி மூன்று உலகங் களையும் கொளுத்தும் பிரபாவமு முள்ளவராகையால், அவரைப் படுக்கையாக வஶ்யம்செய்த பெருமையும் அதிகமென்றதாயிற்று. தம்பதிகளிருவருக்கும் இவர் ஆஸநம் என்னுமிடம், 'தயாஸஹா ஸீந உரகஹொமிநி' என்று ஸ்தோத்ரத்திலும் காண்கிறோம். இப்படி அநந்தன் லக்ஷ்மீக்கு ஶயநமாயும் ஆஸநமாயு மிருப் பதை, ஆதிபுராணத்தில் லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ர நாமத்தில் 'ஹொமீ ஊஶயநாஸநா' என்னும் பெயரில் காண்கிறோம்.

ஆஸநம் - இந்தப் பதத்தை முன்னும் பின்னும் அந்வயிப் பது உசிதம். அநந்தன் ஆஸநம். கருடனும் ஆஸநமென்பதை 'ஶரூவாஸநா' என்னும் நாமம் சொல்லுகிறது.

'வாஹநம் வேதாத்மா விஹகேஶ்வர:' - 'ஸ்தோமஸ்த ஆத்மா யஜூம்ஷி நாம ஸாமதே தநூ:' என்று ஸௌபர்ண ஸ்ருதியில் சொல்லியிருக்கிறபடி, கருடனே வேதங்களுக்கு அபிமாநியான தேவதை. அதனால் கருடனை வேதஸ்வரூபமென்கிறார். அந்தக் கருடனை வாஹநமாயுள்ளவள் பிராட்டி. வேதாத்மாவாகையால் இவர் ஸர்வக்ஞர்; இந்திரனால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட அம்ருதத்தை யுத்தம் செய்து அபஹரித்துவந்த பராக்ரமசாலி இவரன்றோ? இவரை வாஹநமாய்ப்பெற்ற பிராட்டியின் மகிமை சொல்லவேண்டியதில்லையே. இப்படிப் பாம்பையும் கருடனையும் சேர்த்து ஆட்கொள்ளும் மகிமை இவளுடையது என்றும் தோன்றுகிறது. அநந்தன் கருடன், இவர்களைப்போன்ற மற்ற நித்யர்களும் முக்தர்களும் இவள் பரிஜநர்களாய் இவளிட்ட வேலையைச் செய்யக்கடவர்கள். ஆகையால் நித்யவிபூதி அடங்கலும் இவளுக்குச் சேஷமென்றதாயிற்று.

இனி லீலா விபூதியின் சேஷத்வத்தைச் சொல்லப்புகுந்து அதில் அசித்தான பாகத்தைச் சொல்லுகிறார்.

'யவநிகா மாயா ஜகந்மோஹிநீ'. பட்ட மஹிஷீக்குத் திரை உண்டே? 'ஸஹஸ்ரம் யஸ்யா ராஜதாரா:' என்னுமாப் போலே, யவநிகை என்னும் திரை ராஜசிந்ஹமாச்சுதே? அது லக்ஷ்மீக்கு எவ்வகைப்பட்டது என்றால், 'மாயா ஜகந்மோஹிநீ' ஜகத்தின் கண்களை மறைக்கும் த்ரிகுணமயமான ப்ரக்ருதியே அவளுக்குத்திரை. மாயை என்றால் ப்ரக்ருதி. 'மாயாம் து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத்' என்று ஶ்வேதாஶ்வதர ஸ்ருதியில் வாக்யம். மாயா ஶப்தத்துக்கு நம் ஸித்தாந்தத்தில் ஆச்சர்யகரமான செய்கை என்று அர்த்தம். ஆச்சர்யகரமான விவித ஜகத்ஸ்ருஷ்டியைச் செய்வதால் ப்ரக்ருதிக்கும் மாயா ஶப்தத்தால் வ்யவஹார முண்டு. 'மம மாயா துரத்யயா' 'அநாதிமாயயா ஸுப்த:' என்னுமிடங்களில் இந்த மாயாஶப்தம், விசித்ரமான ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணமான மூன்று குணங்களுள்ள ப்ரக்ருதித்ரவ்யத்தையே சொல்

லும். 'தேந மாயாஸஹஸ்ரம் தச் சம்பரஸ்யாஸுகாமிநா । பாலஸ்ய ரக்ஷதா தேஹம் ஏகைகஶ்யேந ஸூதிதம் ॥' என்கிறது போன்ற வாக்யங்களில் இந்தபதம் ஆச்சர்யகரமான செய்கைகள் என்று மாத்ரம் பொருள்படும் 'மாயா' என்றால் பொய்யானது என்றுவது, அவித்யை என்றுவது நம் ஸித்தாந்தத்தில் அர்த்தமில்லை: ஸ்வப்நங்களில் காணும் வஸ்துக்களை மாயை என்பதும் அந்தந்த கர்மாநுகுணமாய் சேதநர்கள் க்ஷணகால மநுபவிக்க, பகவானால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட ஆச்சர்யகரமான, வாஸ்தவமான வஸ்துக்கள் என்று, 'மாயாமாத்ரம் து கார்த்ஸ்ந்யேநாநபிவ்யக்தஸ்வரூபத்வாத்' என்னும் ஸூத்ரத்திலும் அதன் பாஷ்யத்திலும் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படி த்ரிகுணமயமான திரையால் லக்ஷ்மீ மறைபடுவது யார் விஷயத்தில் என்றால், பொதுவாய் 'ஜகத்' - உலகம் என்றிருந்தாலும், ஔசித்யத்தால் தேவியை ஆச்ரயிக்காமல் இருக்கும் ஆஸுர ப்ரக்ருதியுள்ளவர்கள் விஷயத்தில் தான் இந்தத்திரை மறைக்கும் குணமுள்ளது என்றாயிற்று. பகவானுக்கு இந்த ப்ரக்ருதி திரை என்னுமிடத்தை 'பகவத் ஸ்வரூப திரோதாநகரீம்' என்றார் கத்யத்தில். அவருடன் அவிநாபூதையானவும் அவரைப்போல் மற்றெல்லாவற்றிற்கும் சேஷித்வமுமுள்ள இவளுக்கும் இது திரையாகிறது. அதாவது ப்ரக்ருதி த்ரவ்யம் அதன் செய்கைகளில் ஜகன் மாதாவான இவள் இச்சைக்கும் அடங்கினது என்றதாயிற்று. இந்த ப்ரக்ருதி ஜகத்தை மோஹிக்கும் விதந்தான் எப்படி என்றால், ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஸ்வபாவத்தை அறிய வொட்டாமல், விபரீதமாய் அறியச்செய்தலும், தன் விகாரமான சப்தாதி குணங்களுள்ள விஷயங்களில் ஆஸக்தியை உண்டு பண்ணுவதுமான செய்கைகளால் தான்.

இந்தப் ப்ரக்ருதியால் மோஹமடைந்து கர்மவஶ்யர்களாய் ஸம்ஸாரத்தில் உழலும் ஜநங்களில் முதன்மை பெற்றவரும் உன் அடிமைகளென்றார் மேல் பதங்களால்.

ப்ரஹ்மேசாதிஸுரவ்ரஜஸ்ஸதயித த்வத்தாஸதாஸீகண:-
ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலான தேவர்குழாமும் அவரவர்கள்

தேவிகளும், உன் கைங்கர்யத்துக்கு நியமிக்கப்பட்ட பரிஜனங்களாகிறார்கள். தேவர்களில், பலரால் ஈஶ்வரர்களாய் மதிக்கப்பட்ட பிரஹ்ம ருத்ரர்களும் இந்திராதிகளும் சேஷபூதர்களென்றால் இதர தேவர்களைப்பற்றிச் சொல்லவும் வேண்டுமோ என்று கருத்து. ஆகவே, லீலாவிபூதியில் சித் அசித் அடங்கலும் விஷ்ணுபத்நீக்குச் சேஷபூதம் என்று சொல்லப்பட்டது.

இப்படி நிர்தேசிக்கப்பட்ட பெருமை எல்லாம் அழகே. ஆனால் இவைகளுக்கு ப்ரமாண மிருந்தாலல்லவோ ஏற்கும். இல்லாவிட்டால் சுவரில்லாச் சித்ரமாகவும் ஆகாஶப் பந்தலாகவும் ஆய்விடும். ஆகையால் இத்தனைக்கும் ப்ரமாணமென்ன? என்றால், இந்தஶ்லோகத்தில், பல ப்ரமாணங்கள் உண்டு. அவைகளைச் சொல்லி என்ன? அவளுக்கு ஸ்ரீ:, என்னும் நாமதேயமும் அதன் அர்த்தங்களுமே பர்யாப்தமான ப்பிரமாண மென்கிறார்.

'ஶ்ரீ ரிதெ்யவ ச நாமதெ' - உன் பெயர் 'ஸ்ரீ:'. இந்தப் பதத்தின் அர்த்தங்களெல்லாம் உனக்கே பொருந்தினவை, என்கிறார். இந்த நாமத்தை நிர்வசனம் பண்ணும் ஸ்ரீ நிகமாந்த மகாதேசிகன், த்வயாதிகாரத்தில் "ஸ்ரீசப்தம், ஶ்ரீயதெ, ஶ்ரயதெ, ஶ்ருணோதி, ஶ்ராவயதி, ஶ்ருணாதி, ஶ்ரீணாதி, என்று ஆறுபடியாகப் பகவத் சாஸ்த்ரங்களிலே நிர்வசனம் பண்ணப்பட்டிருக்கும். அவற்றில், அபேக்ஷித பதாந்தரங்கள் ஔசித்யத்தாலும் அவ்வோ ப்ரமாண பலத்தாலும் விசேஷித்தறிவேண்டும்" என்று அநுக்கிரகித் திருக்கிறார்.

ஶ்ரீயதெ, - ஆச்ரயிக்கப் படுகிறாள். ஶ்ரயதெ - ஆச்ரயிக்கிறாள். இந்த இரண்டு அர்த்தங்களும் லக்ஷ்மியின் புருஷகாரத்வத்தைக் குறிக்கின்றன வென்னலாம். ஸம்ஸாரத்தில் பரிதபிக்கும் சேதனர்கள் தாங்கள் தானே உஜ்ஜீவிக்கச் சக்தியற்றவர்களாய் 'யார் துணையாவர்' என்று கலங்கி, ஸாபராதரான தாங்கள் தண்டதரரான பெருமாளை யணுகப்பயந்து கிடக்கும் ஸ்திதியில், அநுக்ரஹமே குணமான பிராட்டியை நினைத்து அவளைச் சரணம் புகுகிறார்கள் என்றதாயிற்று, ஸ்ரீயதெ என்பதினால். இந்த

சேதநர்களின் துரவஸ்தையைக்கண்டு, உளம்கரைந்து, பறந்தோடிப்பெருமாளிடம் சென்று இவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தாமே வருந்துகிறாள் என்றதாயிற்று, ஶ்ரயதே என்பதினால். வத்ஸலையான தாய் தன் குழந்தைசெய்த அபராதங்களினால் சீற்றத்துடனிருக்கும் பர்த்தாவைச் சிரித்தமுகத்துடன் அணுகி, குற்றங்களுக்கு ஏதோ பரிஹாரங்கள் சொல்லிக் கோபத்தை மாற்றுவது போலச் சேதநர்களிடத்தில் பகவானுக் குண்டாகும் நிக்ரஹாபிஸந்தியை நிவர்த்திசெய்துப் பிரஸந்நராகச் செய்கிறாள், புருஷகாரையாகிய பிராட்டி. இதை, 'பிதேவ த்வத்ப்ரேயாந்' என்னும் ஸ்ரீ குணரத்நகோசம் ஶ்லோகத்தில் விசதமாய்க் கண்டுகொள்வது. இந்த இரண்டு நிருக்திகளுமே, பிராட்டியின் ஸ்வபாவஸித்தமான பகவதாச்ரயத்தையும் எல்லார்க்கும் ஸேவ்யையாயிருக்கும் நிலைமையையும் சொல்வதாகவும் கொள்ளலாம். அப்பொழுது, விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ 'அநந்யா ராகவேணாஹம்' 'ஜகதஸ்ஸேஷ்டம் யதவாம் ஸம்ஶ்ரயம்' என்னும் ப்ரமாணங்களில் சொல்லப்படும் பாத்வ வ்யஞ்சகமான ஸ்வாமிநீத்வமும் ஸேவ்யத்வமும் சொன்னதாயிற்று. "நாராயணாதி ஶப்தங்கள் ஸ்ரீய:பதிக்குச் சொல்லும் கட்டளையை விஷ்ணுபத்நிக்கும் சொல்லிற்றும்" என்கிறார் ஆசார்யர்.

ஶ்ருணோதி - கேட்கிறாள். ஶ்ராவயதி - கேழ்ப்பிக்கிறாள். ஸாபராதர்கள் ஸர்வேஶ்வரன் திருவடிகளில் அடியோங்களைக் காட்டிக் கொடுக்கவேணுமென்று பிரார்த்திப்பதைக் கேட்டு, பகவானிடத்தில் "ஆந்ருஶம்ஸ்யம் பரோ தர்ம:" என்றும், "ப்ராணைரபி த்வயா நித்யம் ஸம்ரக்ஷ்ய: ஶரணாகத:" என்றும் விக்ஞாபநம் செய்கிறாள். ஸர்வேஶ்வரன் பக்கலிலே லோக ஹிதத்தைத்கேட்டு, விபரீதர்களையும் 'மித்ரமௌபயிகம் கர்தும்' என்று கேழ்ப்பிக்கிறாளென்றும் சொல்லலாம். இந்த அர்த்தங்களும் புருஷகார க்ருத்யத்தைச்சொல்லி, புருஷகார பாவத்தையே ஸூசிப்பிக்கின்றன.

ஶ்ருணாதி (நிகிலாந் தோஷாந்) - தன்னைச் சரணமாக வடைவோர் வினைகளைத் தீர்க்கிருள்.

ஶ்ரீணாதி (ச ஜகதெணஜூகை)! - தன் காருண்யாதி குணங்களாலே ஆச்ரிதர்களுக்குக் கைங்கர்ய பர்யந்தமான குண பரிபாகத்தை யுண்டாக்கிருள் என்றதாயிற்று. ஸ்ரீ தாதுவுக்கு இங்கு பாகம் அர்த்தம்.

இப்படிப் பல விசேஷார்த்தங்களுள்ள ஸ்ரீஃ என்னும் நாமம் உன்னுடையதானபோது, உன் பெருமையைச்சொல்ல ஸாத்ய மோ? என்கிருர், ஸ்துமஃ கயம்கவாம்வயம் - உன்னை உள்ளபடி சொல்லி ஸ்துதிக்க யாரால் முடியும். "நதெ வணூயிதம் ஸக்தா மணாந் ஜிஹ்வாவி வெயஸஃ", ப்ரஹ்மாவுக்கும் உன்னை ஸ்தோத்ரஞ் செய்வது ஸாஹஸக்ருத்யம் என்றல்லவோ சொல்லுகிருர்கள்.

வயம் - மந்தமதியான அடியேன் எவ்வளவு? இந்த விஷயத்தில் நானும் ப்ரஹ்மாவும் வாசியற்றவர்கள் என்று பெருமைப்படுகிருர் - 'வயம்' 'நாம்' என்று பஹுவசநத்தினுலே. 'கொஜ்ஜெதாரணகவாவஜெயாவிஶெஷஃ' என்று தாமே ஸ்தோத்ரத்தில் சொல்லப் போகிறபடி, ஸ்தோத்ரஞ் செய்வதில் அசக்தி தாரதம்யம் என்னப் பிரயோஜநம் என்று கருத்து.

(இன்னும்வரும்.)

விஷ்ணுதாஸன்.

202

ஸ்ரீ:

ருதுமதீவிவாஹம்

அபரார்க்கர்மதம்.

अप्रयच्छन् समाप्नोति भ्रूणहत्यामृतावृतौ ।

(யாக்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதி, ௧. ௬௪.)

இந்த வசனத்துக்கு அபரார்க்கர் என்னும் வ்யாக்கியாதா செய்யும் உரையாவது :—

கன்னிகையைத் தானம்செய்ய அதிகாரமுள்ள (பிதா முதலான) அதிகாரி அவளைத்தானம்செய்து கொடுக்காவிடில், கர்ப்பத்தை வதை செய்த பாபத்தை அவர் பூர்ணமாய் அடைகிறார். ஆனால்,

"काममामरणात्तिष्ठेद्गृहे कन्यर्तुमत्यपि ।
न चैवैनां प्रयच्छेत्तु गुणहीनाय कर्हिचित् ॥"

"கன்யை, ருதுவை அடைந்தவளாய் மரணம் வரையிலும் தகப்பன் வீட்டிலேயே இருப்பதுநலம்; குணங்களில்லாத புருஷனுக்கு அவளைத்தானஞ்செய்வது கூடவே கூடாது" என்று மனுவசனம் இருக்கிறதே என்றால், இந்த வசநம் குணமில்லாதவனுக்கு விவாஹம் செய்துகொடுக்கக் கூடாதென்பதைச் சொல்ல மாத்ரம் ஏற்பட்டதே ஒழிய, விவாஹமில்லாமல் பெண்கள் ருதுவாய் விடுவது தோஷமில்லையென்பதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. அப்

படியானல், மற்ற வசநங்களுடன் இது விரோதிக்கும். எப்படி யென்ருல்,

“𑌪𑌿𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇𑌹𑍇 𑌤𑍁 𑌯𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌰𑌜𑌃 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑍃𑌤𑌾 । 𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌿𑌤𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍀 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ।” காஶ்யபர்.

விவாஹ மாகாத பெண் தகப்பன் வீட்டிலேயே ருதுவை அடைந்தால், அவள்பிதா கர்ப்பத்தை வதம் செய்தவராகிருர். அவளும் வ்ருஷளீ என்னும் சூத்ரஸ்த்ரீக்குச் சமானம். ‘வ்ருஷளீ’ என்பதால் தர்மங்களுக்கு அதிகார மில்லாதவளென்பதாயிற்று. மேலும்,

𑌯𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌦𑍁𑌰𑍍𑌬𑌲𑌃 ।
𑌅𑌶𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌧𑍇𑌯𑌮𑌪𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌷𑌲𑍀𑌪𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

ஞானமில்லாமல் மூடனை ப்ராஹ்மணன் எவனுவது அவளை விவாஹம் செய்வானுனல், அவனை ச்ராத்தங்களில் போஜநத்துக்கு அனர்ஹநாயும், ஒரே பங்க்தியில் சேர அயோக்யனுகவும் வ்ருஷளீ பதி என்று பேருள்ளவனுகவும் அறியவேண்டியது.

கன்யை (விவாஹத்துக்கு முன் ருதுவானல்) தான் ருது வடைந்தவளென்பதை பந்துக்களுக்குச் சொல்லக்கடமைப்பட்டவ ளென்று நாரதர் சொல்லுகிருர்.

𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌨 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍀𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤 𑌬𑌾𑌨𑍍𑌧𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌦𑍇𑌯𑍁𑌸𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌭𑍍𑌰𑍂𑌣𑌹𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 ॥

கன்யை ருதுவை யடைந்தால் அதை அவள் உபேக்ஷைசெய்யாமல் தன் பந்துக்களிடத்தில் சொல்லக்கடவள். அவர்கள் அவளை

விவாஹம்செய்து கொடுக்காவிட்டால் ப்ரஹ்மஹத்தி தோஷத்துக்கு உள்ளாவார்கள். மேலும் இந்த விஷயத்தில் ஸம்வர்த்தர் வசனம் ஒன்றிருக்கிறது.

𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌰𑌕𑌂 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌰𑌜𑌸𑍍𑌵𑌲𑌾𑌮𑍍 ॥

ருதுவை அடைந்த கன்னிகையைப்பார்த்த தாயாரும், தகப்பனும், தமயனும், ஆகிய மூவரும் நரகத்தை அடைவார்கள்.

𑌗𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌦𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌮𑍍 ॥

யாக்ஞவல்க்யர்.

பிதா முதலான கன்யாப்ரதர்கள் இல்லாவிட்டால், கன்யை தானாகவே விவாஹத்துக்கு யோக்யமானவும் பாதித்யம் முதலான தோஷமில்லாதவனுமாகிய புருஷனைத் தன் வர்ணத்திலாவது மேல் வர்ணத்திலாவது தேடி விவாஹம் செய்துகொள்ள வேணும். இப்படிச்செய்வது ருதுவாகுமுன்: ருதுவானபிறகு விவாஹமாகாத கன்யை, பிதா முதலானவர்களிருந்தாலும் தானே விவாஹம் செய்துகொள்ளக்கடவள். அவர்களநுமதியை அபேக்ஷிக்கவேண்டியதில்லை.

அப்படித்தானே விவாஹம்செய்துகொள்ளும் பக்ஷத்தில்,

𑌅𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌦𑌦𑍀𑌤 𑌪𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌯𑌂𑌵𑌰𑌾 ।
𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍃𑌦𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌂 𑌹𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

மனுஸ்ம்ருதீ.

தானப் புருஷனைவரிக்கும் கன்யை பிதாவினாலாவது, தாயாரினாலாவது, சகோதரனாலாவது போடப்பட்ட பூஷணங்களை எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அப்படிச் செய்வது திருட்டாகும்.

ஓர் ஆஸ்திகர்.

205

☞ [கடிதங்கள் எழுதுகிறவர்களுக்கு அறிக்கை.—கடிதங்கள் எழுது கிறவர்களின் அபிப்ராயங்களுக்குப் பத்ராதிபர் உத்தரவாதமில்லை. கடிதங் கள் நல்ல காகிதத்தில் ஒருபக்கத்தில் தெளிவாக எழுதப்படவேண்டும். எழுது கிறவர்கள் பெயரும் விலாஸமும் பத்ராதிபருக்கு வ்யக்தமாய் அறிவிக்கப்பட வேண்டும். வேதாந்ததீபிகை பத்ராதிபர்.]

ஸ்ரீ:

கடிதங்கள்.

(1)

ருதுமதீ விவாஹம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

சென்ற வைகாசி மாஸத்திய சஞ்சிகையில் ருதுமதீ விவாஹத்தைக் கண்டித்து எட்டு வசனங்கள் ஸ்ரீ புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி எழுதி இருந் தார். அந்த வாக்யங்களால் ஏற்படும் ஸித்தாந்தம் நிஸ்ஸந்தேஹமா யிருந்தும் அந்த விஷயத்தில் பலர் ஸம்ஶயப்படுகிறபடியால் பூர்வபக்ஷ யுக்திகள் விசே ஷமாய் இருக்கவேணு மென்று 'ஒரு ஆஸ்திகர்' சென்ற ஆனி மாஸத் திய சஞ்சிகையில் எழுதியிருக்கிறூர். அவருடைய ப்ரார்த்தனையைப் புத்தங் கோட்டகம் ஸ்வாமி அங்கீகரித்துப் பூர்வபக்ஷத்தைப் பிரகடனம் செய்து சமாதானத்தையும் அனுக்கிரகிப்பார் என்று நம்புகிறேன். ஆனல் அந்தஸ் வாமி உதாஹரிக்கும் வசனங்கள் ஒருகால் கல்பிதமா யிருக்குமோ வென்று செய்யும் அதிசங்கை ஆஸ்திகருடைய ஆஸ்திகதையையாவது ஸாத்விக தையையாவது காட்டவில்லை. 'ஒரு ஆஸ்திகரு' டைய அனுபவத்தில் கல் பித வசனங்களைக்கொண்டு பெரியவித்வான்களும் வாதத்தை சமநம்செய் திருப்பதாய்ச் சொல்வது மற்ற ஆஸ்திகர்களுடைய அனுபவத்துக்கு மிகவும் விருத்தமானதே. மேலும் ஸ்ரீ புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி உதாஹரிக்கும்

ஸ்ம்ருதிகளெல்லாம் ப்ரஸித்தமான ஸ்மிருதிகளே. அவைகளில் அனேகமும் இன்னம் சில ஸ்ம்ருதிகளும் சேர்ந்து புனு என்னும் நகரத்தில் ஆநந்தாச்ரம ஸம்ஸ்க்ருத க்ரந்தாவலி என்னும் வரிசையில் ஸ்ம்ருதி ஸமுச்சயம் என்னும் க்ரந்தத்தில் நாகா அச்சில் பதிக்கப்பட்டிருப்பதை ஆஸ்திகர் பார்த்தறியவேணும். மேலும் ருதுமதீவிவாஹ விஷயமான பூர்வபக்ஷ சித்தாந்த யுக்திகள் எல்லாம் விஸ்தாரமாய், கும்பகோணம் ஸ்ரீ வித்யா அச்சாபீஸில் காலஞ்சென்ற மகாமகோபாத்யாயர் பிரஹ்மஸ்ரீ. கணபதிசாஸ்த்ரீ அவர்களால் எழுதப்பட்டு "வயோ நிணூயம்" என்னும் பேரால் நாகா எழுத்தில் சம்ஸ்க்ருதபாஷையில் அச்சிடப்பட்டிருக்கும் க்ரந்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதையும் 'ஒரு ஆஸ்திகர்' படித்துப் பார்ப்பாரானுல் பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தயுக்திகளின் பலாபலம் நன்ருய்விளங்கும். மேலும் பத்து ஸ்ம்ருதிகளைப் பெயர்சொல்லி, அவகாஶசௌகர்யத்துக்காக 'சிலவற்றை சங்க்ரஹமாய்' எழுதுவதாகப் புத்தங்கோட்டகம் ஸ்வாமி ப்ரதிக்ஞைசெய்து இருப்பதால், பராஶர ஸ்ம்ருதிவாக்யம் சொல்லாதது குறைவாகத் தோன்றவில்லை. அந்த ஸ்ம்ருதியிலும் இந்தவிஷயம் இருந்தால் அதை ஸ்ரீ புத்தகங்கோட்டகம் ஸ்வாமி விவரிப்பாரென்று அடியேன் இத்துடன் நிறுத்துகிறேன்.

10 - 7 - 12. ஒரு ஸ்மார்த்தர்.

---

(2)

கேவலாசாரம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

ஸ்ரீ வேதாந்ததீபிகை சித்திரை, வைகாசி மாஸத்திய ஸஞ்சிகைகளில் கேவலாசார விஷயமாய்ச் சில உபந்யாஸங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளின் முக்கியதாத்பர்யம், ஆலயங்களில் அசிஷ்டர்களால் ஏற்பட்ட பக்வாந்நங்களை சிஷ்டர்கள் ஸ்வீகரித்துவரும் ஆசாரம் அநுசிதம் என்பதே. இதைப்பத்ரிகையில் எழுதினதால், ஆலயங்களில் கைங்கர்யபரர்கள் அசிஷ்டர்களா யிருந்தால் அவர்கள் சிஷ்டர்கள் ஆகும்படி இது ருசியை உண்டு

பண்ணலாம். சிஷ்டர்களும் யதாசக்தி அசுத்தமென்று அறிந்த போஜநங்களை ஸ்வீகரிப்பதை நிவ்ருத்தி செய்வார்கள். இந்த இரண்டு பலங்களும் அவஶ்யாபேக்ஷிதங்களாகையால் இதுவிஷயமான வாதத்தை உபக்ரமித்தது சரிதான். ஆனால் இந்த விவாதத்தைப் பூர்ணமாய்ச் சோதித்தால், முடிவில் ஒரு தேவாலயத்திலும் பகவத்ஸேவாதிகள் செய்யக்கூடாதென்று நிகமநமாகு மென்று தோன்றுகிறது. அப்படியே அதை இஷ்டாபத்திசெய்ய ஆஸ்திகர்கள் பயப்படுவார்கள்.

ஏனென்றால், அபிஷ்டாராதிதமான திவ்யவிக்ரஹங்களில் பகவத் ஸாந்நித்யமிராது. ஸாந்நித்ய ஹீநமான கேவல பிம்பங்கள் வந்தநாதிகளுக்கும் அநர்ஹங்கள். இந்தக்கலியுகத்தில் நிர்துஷ்டர்களான ஆராதக பரிசாரகர்களுள்ள ஆலயங்களே கிடையாது. ஆகையால், இந்தயுக்தி பரம்பரையால் பர்யவஸிப்பது ஏதெனில், ப்ராயேண பகவத்ஸேவை நிஷேதிக்கப்படவேண்டுமென்றாகிறது. அசுத்தமான அன்னமாத்ரத்தைத் த்யஜிப்போமென்றால், நிஷேதத்தை அதுடன் நியமிப்பது கூடாததாகும். ஏனென்றால், அசுத்தர்களான ஆராதகர்களால் உண்டான தீர்த்தமும் அசுத்தம்தானே? அதுவும் விடவேண்டித்தானேவரும்? அதைவிட்டால் ஸேவையையும் விடவேண்டித்தான்வரும். பகவத்ஸாந்நித்ய மில்லாத பிம்பங்களின் ஸேவையும் நிஷ்பலந்தானே? ஸ்ம்ருதிகளில் அக்நிகார்யம் செய்யாத க்ருஹஸ்தருடைய அந்ந போஜநத்தையே தூஷித்து அந்த பாபத்துக்குச் சாந்த்ராயணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. யதாக்ரமம் ஸந்த்யாதிகள் இல்லாத க்ருஹஸ்தரின் அந்நமும் பரிஹார்யம்தான். அவைகளை யெல்லாம் ஸாத்விகர்களான வைதிகர்கள் விலக்கினால் அவர்களுக்கு ஒருபாதகமும் இராது. ஆனால் ப்ராயேண அவர்கள் ஏழைகளென்பதும் அவர்களுக்கும் அந்தந்த தோஷமில்லாத வைதிககார்யங்களான ஹவ்யகவ்யாதிகளில் அன்வயமிருந்தால் தான் வ்ருத்திகள் ஏற்படுமென்றும் நிஶ்சிதமான விஷயம். லௌகிகர்களுடைய ஸம்ஸர்க்கத்தை வைதிகர்கள் விட்டால் லௌகிகர்களுக்கும் ஹாநிதான். தத்காலம் ஆட்யர்களான லௌகிகர்களில் பலர் ஸந்த்யாவந்தனுதி வைதிக கர்மங்களில் ருசிகுறைந்தவர்களாகவும் நீசஸேவையாலேயே ப்ராயேண த்ரவ்யார்ஜநம் செய்பவர்களா யிருப்பது மன்னியில் ருதுமதிவிவாஹம், விதவாவிவாஹம், ஸமுத்ரயானம் முதலான அசாஸ்த்ரீய வ்யாபாரங்களை தர்ம்யமென்று ஸ்தாபிக்க ஜாகரூகர்களாகவு மிருக்கிறார்கள். இப்படி வைதிகர்களின் தாரித்ர்யம் முதலான ஹேதுக்களாலும், லௌகிகர்களின் ஆஸ்திகதைக் குறைவினுலுமே, ஆலயதோஷங்கள், ஆசாரதோஷங்கள் முதலானவை உண்டாகின்

றன. இவைகளை நிவர்த்திக்க தநிகர்களாகவும் ஜ்ஞாதாக்களாகவும் தர்மருசிகளாகவு மிருக்கிற லௌகிகர்களே அவசியம் ப்ரயத்நம் செய்யவேணும். தோஷங்களைக் க்ரகித்து ஆலயம், பகவத் ப்ரஸாதம் இவைகளை வர்ஜிப்பதைவிட, தோஷங்களை யதாசக்தி நிவர்த்திக்க முயற்சிசெய்வதே உசிதம். இந்தவிஷயம் தேவாலயங்களின் விசாரணையில் அத்யக்ஷர்களான லௌகிகப் பிரபுக்கள் ச்ரத்தை வைத்தால் சுலபமாய்முடியும். சிஷ்டர்களான வைதிகர்களும் இதில் ச்ரத்தையுடன் தங்களால் கூடியமட்டில் ஆலயங்களில் அதிக்ருதர்களான கைங்கர்ய பரர்களுக்கு ஸ்வரூபசிக்ஷையைச் செய்துவர வேண்டும்.

மேலும் “[illegible]” என்பது முதலான வசநங்களைப்பார்க்கில், பகவத் கைங்கர்யபரர்களுக் குண்டாகும் தோஷங்களை ஈஸ்வரன் க்ரமமாய்விலக்கி அனுக்ரகிப்பார் என்று எண்ணவேண்டும். இப்போது பலவிடங்களில் ஆலயங்களில் ஈஸ்வரஸாந்நித்யமிருப்பதும் பரத்யக்ஷமான பலங்களால் அனுமேயமாகிறது. திருப்பதி, ஸ்ரீரங்கம், குணசேகரம், ஜகன்னாதம், முதலான ஸ்தலங்களில் ஜனங்களின் ப்ரார்த்தனைகளும் அவை பகவதநுக்ரகத்தால் பூர்த்தியாவதும் பல ஆஸ்திகர்களுக்கு அனுபவஸித்தம். இதனால் ஸாந்நித்ய மிருப்பதாகவே எண்ணவேணும். ஆனால் இந்த இடங்களில் ஆராதகர்களுக்கு மற்றவர்களைக்காட்டிலும் நியதவிசேஷங்களையும் காணோம். ஆகையால் ஆஹாரசுத்திக்கு இடமில்லாத, கர்மநிஷ்டர்க ளில்லாதவர்களின் அந்நங்களை யபேக்ஷித்து பகவத் ஸாந்நித்யத்தையும் பகவந்நிவேதந சேஷத்வத்தையும் பெற்ற ஆலயாந்நங்கள் வர்ஜ்யங்களல்ல வென்று தோன்றுகிறது. அனுதியான கோவில்களில் எந்தவிதமான தோஷங்களும் ஜனிக்காமல் திருத்துவதே உசிதம். ஸம்பாவித தோஷங்களைக்கொண்டு, பகவத் ஸேவையைத் தவிருவதும், பகவத் ப்ரஸாதங்களில் ஹேயத்வ புத்திபண்ணுவதும் அல்பக்ஞர் விஷயத்தில் அநர்த்தாவஹமாகும்.

புத்தங்கோட்டகம். ஸ்ரீநிவாஸாசாரியன்.

---

(3)

பீஷ்மர் ப்ரதிவசநம்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

சென்ற சித்திரை மாஸத்திய ஸஞ்சிகையில் ஓர் பௌராணிகர், தர்ம புத்ரர் த்யூதகாலத்தில் த்ரௌபதியின் ப்ரச்நத்துக்கு ஸ்ரீ பீஷ்மர் சொன்ன ப்ரதிவசநவிஷயமாய் சில ஆஶங்கைகள் பண்ணி ஒருவாறுய்த்தாமே ஸமாதாநம் சொல்லி அதில் அத்ருப்தராகவே முடித்திருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் அடியேனுக்குத்தோன்றும் சமாதானமாவது :— “தேவகார்யாத் ருதே விஜ்யாயதே த்யூதம் கலிராவிஶத்” என்றும் “ஆவிஷ்டः கலிநா ராஜந் த்யூதம் ப்ரத்யபாஷத” என்றும், சொல்லி இருப்பதால் கலிபுருஷனால் ஆவிஷ்டரான தர்மபுத்ரர் தன் பராஜயத்தை அவஶமாய் அங்கீகரித்தவுடன், ‘யுதிஷ்டிரோ யத்யுதயோ நஜஹ்யாத்’ என்று அவரிடத்தில் பூர்ண விஶ்வாஸத்துடனிருந்த பீஷ்மர் ‘யுதிஷ்டிரஸ்து ப்ரஶ்நேஸ்மிந் ப்ரமாணமிதி மே மதி:’ என்றுசொல்லி வேறு உத்தரம் சொல்லாமலிருந்தார். இப்படிச்சொல்வது உசிதமாயும் ப்ரமாணத்துக்கு அநுகுணமாயுமிருக்கிறது.

புத்தங்கோட்டகம் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யன்.

---

(4)

ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், மைசூர் ப்ரதேசமும்.

ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை பத்ராதிபருக்கு,

ஸ்ரீ அஹோபில மடத்துக்கு மைசூர் ஸம்ஸ்தாநத்தில் விசேஷமான பூமிகள் இருப்பது ஸ்ரீ ஸந்நிதி சிஷ்யர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். இந்த பூமிகளின் வரும்படிகள் பலவருஷ காலமாய்ச் சரிவர வசூல்செய்யப்படாமல் இருந்தன வென்றும் அவைகளில் வெகுபாகம் மடத்துக்குக் கிடைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறதென்றும் தெரிகிறது. இப்பொழுது ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் ஒரு தகுந்த ஏஜண்டை ஏற்படுத்தி இருப்பதாகவும், அவர் சரிவரப்

பார்த்து வரலாமென்றும் தெரியவருகிறது. இந்தவரும்படிகளை ஸ்ரீ அழகி யசிங்கர் சரிவர வசூல்செய்யத்தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்தால் மடத்துக்கு நிரம்பவும் லாபகரமாயிருக்கும்.

மைசூரில் ஸ்ரீ பரகாலமடத்துக்கு எதிர்வீதியில் ஸ்ரீ ஸந்நிதிக்கு ஒரு மடம் இருக்கிறது. அதின் சைதில்யமான அவஸ்தையைப் பார்த்தால் அதை மடமென்று சொல்லாமல் சிறுகுடிசையென்று சொல்லவேண்டும். இந்த மடத்தை ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் புதுப்பிக்க நியமிக்க வேண்டியது அவசியம். அனேக தனிகர்களும் ச்ரத்தையுள்ளவர்களுமான சிஷ்யர்களிருக்கும் இந்த மைசூர்தேசத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருவுள்ளம் வைத்தால் இந்தமடத்தை ப்புதுப்பிப்பது ச்ரமமாயிராது.

இந்த தேசத்துக்கு முக்கியபட்டணமாகிய பங்களூரிலிலும் ஸ்ரீ ஸந்நி திக்கு ஒருமடம் ஏற்பட்டால் அழகாயிருக்கும். இவ்விடத்தில் பல ச்ரத்தா ளுக்களும் தனிகர்களுமான சிஷ்யர்கள் இருக்கிறார்கள். விசேஷமாய் ஸம் ப்ரதாயம் தழைக்கவ, பல இடங்களிலும் மடங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படி இங்கும் ஏற்பட்டால் சிஷ்யர்கள் சேரவும் உபந்யாஸாதிகள் நடத் திவரவும் சௌகர்யமாயிருக்கும்.

சென்ற ஜூன் மாஸத்தில் ஸ்ரீ சிஷ்யஸபை பொதுக்கார்ய தர்சியின் ப்ரயத்நத்தின்பேரில், காஞ்சீபுரம் இஞ்சிமேடு ஸ்ரீ. ரங்கநாதாசார்யர்ஸ்வாமி பெங்களூருக்குப்போய் சில உபந்யாஸங்கள் செய்தார். பக்தி யோகம், விசிஷ்டாத்வைதம், வர்ணாச்ரம தர்மம், இந்த விஷயங்களில் உபந்யாஸங் கள் நடந்தன. விசேஷ சாஸ்த்ர, ஸம்ப்ரதாய ஜ்ஞானமுள்ள அந்தஸ் வாமிசெய்த உபந்யாஸங்கள் மிகவும் ஆநந்தகரமாயிருந்தன. ஸ்ரீமான். பென்ஷன் ஜட்ஜி, எ. ரெங்கசாமி அய்யங்கார், பென்ஷன் கம்மிஷணர், ஸ்ரீமான் நாராயண அய்யங்கார், ஸ்ரீமான். எஸ். க்ருஷ்ணஸாமி ஐயங்கார், அட்வகேட் ஸ்ரீமான் ராமண்ணா, ஸ்ரீமான். வரதராஜ அய்யங்கார் முதலா ன பல கனவான்கள் வந்திருந்து உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு சந்தோஷமடைந் தார்கள். ஸ்ரீ சிஷ்ய ஸபையின் பங்களூர் கார்யதர்சி ஸ்ரீமான், பி. கே. கருடாசார்யர் இது விஷயத்தில் மிகுந்த உத்ஸாஹத்தைவகித்து ஏற்பாடு கள் செய்தார். இப்படிப்பட்ட உபந்யாஸங்கள் அடிக்கடி நடந்தால் மிகவும் அழகாயிருக்கும்.

ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் நியமனத்தால் திருநாராயணபுரத்தில் ஸ்ரீ ஆதிவண் சடகோபஸ்வாமி ப்ருந்தாவனம் புதுப்பிக்கப்பட வேலைகள் நடந்துவருகின் றன. அவ்விடத்திலேயே கல்யாணி புஷ்கரணிக்கரையில் இருக்கும் இப் போது சிதிலமான ஸ்ரீ ஸந்நிதிமடமும் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமித்திருப்பதாகக்கேட்டு சந்தோஷமாயிருக்கிறது.

ஓர் சிஷ்ய ஸபை அங்கத்தினர்.

ஸ்ரீ:

பத்ராதிபரின் குறிப்புகள்.

மன்னார் கோவிலில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர்.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் முன்போலவே மன்னார்கோவிலில் எழுந்தருளி இருந்து ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹன் ஆராதநங்களையும் கோஷ்டிகளையும் நடத்திவருகிறார். நரஸிம்ஹபுரத்துக்கு ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் எழுந்தருள்வதாய்ச் சிலகாலத்துக்குமுன் நடந்த ஏற்பாடுகள் இப்பொழுது நின்றிருப்பதாய்த் தெரிகின்றன. ஸ்ரீராஜகோபாலனுடைய அத்புதமான நித்ய ஸேவையையும் மன்னார்கோவில் திவ்யதேசத்தின் வாஸத்தின் ஶ்லாக்பதையையும் யோஜித்து ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் அவ்விடத்தை விட்டு எழுந்தருளத் திருவுள்ளமில்லாதவரா யிருப்பது எல்லார்க்கும் சந்தோஷகரமானதே. வயஸ்ஸின் க்ரமத்தால் உண்டாயிருக்கும் அசக்திதவிர மற்றவிதத்தில் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் பாங்காய் எழுந்தருளி இருப்பது சிஷ்யர்களின் பாக்யந்தான். ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் திருமேனியில் த்ருடராய், காலக்ஷேபாதிகளைத் தகுந்த வித்வான்களான ஶிஷ்யர்களைக் கொண்டாவது ப்ரவர்த்திப்பதுடன், தேவஸ்தான கார்யங்களையும், பூமிகளின் வ்யாபாரங்களையும் சரிவர நடத்திவர வேண்டுமென்பது ஸ்ரீ அகோபில மடத்துச் சிஷ்ய சபையாருடையவும் மற்றெல்லா ஆஸ்திகர்களான் சிஷ்யர்களுடையவும் ப்ரார்த்தனை. திருவள்ளூர் முதலான தேவஸ்தானங்களின் விசாரணையில் குறைவுவந்து அந்தஸந்நிதிகள் ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர் விசாரணையைவிட்டு விலகினால் அது எல்லாச் சிஷ்யர்களுக்கும் அதிக துக்கத்தை உண்டு

பண்ணும். அப்படி நேராமல் அப்போதைக்கப்போது ஏற்படும் குறைவுகளை உடனுக்குடனே ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் விசாரித்து திருத்தவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறது.

ஸ்ரீ ரங்கத்தில் ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் ப்ரதிஷ்டை

விவிதவிஹிதஸேவாபூர்வம் வீதகோஷாநகோஷம், உபசி
தஜயநாதைஸ் ஸந்ததம் ஸேவ்யமானம் ।
ஸுரபிஸவிதம் நித்யம் ரங்கயாத்ரோத்ஸவா
க்ஷணம், ஸுசிதவிசதவக்ஷம் ஸாச்வதீம் ரங்க
லக்ஷ்மீம் ॥ ஸ்ரீரங்கநாதன் ரங்கநகரத்தில் நித்யோத்ஸவம் கண்டருள்வதை அநுபவித்து ஆநந்திக்க ஒரு மூர்த்தியால் த்ருப்தி யடையாதவர்போல் ஸ்ரீ நிகமாந்த மகாதேசிகன் சென்ற வைகாசி மாதம் 27 - ம் தேதி வேறொரு திவ்யவிக்ரகத்தில் ஆவிர்ப்பவித்து உத்ஸவம் கண்டருளினர். பரம ஆஸ்திகர்களான சிலப்ரபுக்களுடையவும் வைதிகர்களுடையவும் முயற்சியால் ஸ்ரீ நிகமாந்த மகாதேசிகன் ஸ்ரீரங்கத்தில் சித்திரைவீதியில் ஒரு க்ரஹத்தில் புதியதாய் ப்ரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு, மேற்படி தினத்தில் வாத்யகோஷங்களுடனும் வரிசைகளுடனும் சித்திரைவீதியிலும் உள்துறை வீதியிலும் வீதிப்ரமணம் செய்து தன் ஆஸ்தானத்துக்கு எழுந்தருளினர். அத்யத்புதமான வேதகோஷ்டியையும் அத்யாபக கோஷ்டியையும், அதில் நிறைந்திருந்த ஸ்வாமிகளின் உத்ஸாஹத்தையும் பார்க்க எல்லோர்க்கும் பேரானந்தம் உண்டாயிற்று. அந்த ஸந்நிதி வரவர விசேஷமாய் அபிவ்ருத்தியாகி அடிக்கடி உத்ஸவங்களைப்பெற்று வரவேண்டுமென்று பகவானைப் ப்ரார்த்திக்கிறோம். ந்யாயாதிகாரிகளின் நியமநத்தைப் பூர்த்திசெய்து இந்த உத்ஸவத்தைக்கூட இருந்து நடத்திவைத்த திருச்சினப்பள்ளி ஜில்லா கலெக்டரவர்களும் போலீஸ் ஸூபரிண்டெண்டண்ட் அவர்களும் மற்றைய உத்யோகஸ்தர்களும் இந்த ப்ரதிஷ்டையில் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டவர்களுடையவும் மற்றைய தேசிக பக்தர்களுடையவும் க்ருதக்ஞதைக்குப் பாத்ரமாகிறார்கள்.

கும்பகோணம் பரிஷத்.

சென்ற ஜூலை 15-ம் தேதியில் கும்பகோணம் அத்வைத ஸபையார்கள் ஏற்பாட்டின்பேரில் ஸ்ரீசாரங்கபாணி ஸ்வாமி கோயிலில் ஒரு பரிஷத் கூடிற்று. ப்ரஹ்மஸ்ரீ. மகாமகோபாத்யாயர் திருவிசைநல்லூர் ராமஸுப்பா ஶாஸ்த்ரிகள் அக்ராஸநம் வகித்தார். ஏற்கனவே பரிஷத்தில் ஸப்யர்களாகக் குறிக்கப்பட்டிருந்த 15-பேர்களில் 8-பேர்கள் வந்திருந்தார்கள். இவர்கள் மகாமகோபாத்யாயர் நீலமேக சாஸ்த்ரிகள், வித்வான் திருக்கொடந்தை. சேஷாசார், கருங்குளம் க்ருஷ்ணசாஸ்த்ரிகள், சேதுமாதவாசார், ராகவேந்த்ராசார், நெல்விச்சேரி வெங்கடராம சாஸ்த்ரிகள், கடலங்குடி நடேசசாஸ்த்ரிகள் ஆகிய எட்டுப்பேர்கள். இவர்களைத்தவிர சுமார் 500-பேர்கள் ப்ரபுக்களும் ஸாதாரணஜநங்களுமாகச் சேர்ந்திருந்தார்கள். ஸாயங்காலம் 4-மணி முதல் 9-மணி வரையில் ருதுமதீ விவாஹ விஷயமாய் வாக்யார்த்தம் நடந்தது. ருதுமதீ விவாஹம் ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமென்கிற கட்சியைப் பண்டிதர் நடேச சாஸ்த்ரிகளும், எதிர்க்கட்சியைப் பண்டிதர் வெங்கடராம சாஸ்த்ரிகளும் எடுத்துத் தர்க்கித்தார்கள். அக்ராஸநாதிபதிகள் இருதிறத்தார்கள் வாதகாலத்திலும் பலஆக்ஷேபங்கள் செய்து சர்ச்சை நன்றுய் நடக்கும்படி செய்தார்கள். வந்திருந்தவர்களிலும் அனேக வித்வான்கள் தங்களுக்குத் தோன்றின ஆக்ஷேபங்களைச் செய்தார்கள். முடிவில் அக்ராஸநாதிபதிகள் விசேஷமானக் ஞானத்தையும் ஸாமர்த்யத்தையும் காட்டி, வாதவிஷயத்தில் தன் நிர்த்தாரணத்தை வெளியிட்டார். ருதுமதீ விவாஹம் சாஸ்த்ர ஸம்மத மல்லவென்றும், ருதுவாகி மூன்று வருஷம்வரையில் பிதா தானம் செய்யாவிட்டால் தானே இஷ்டமான புருஷனை கன்னிகை விவாஹஞ் செய்யலா மென்பது அத்யந்த ஆபத்கல்பமென்றும், அப்படி நேரும் விவாஹங்கள் உசிதங்களல்ல வென்றும் இந்த பரிஷத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்டதென்று அக்ராஸநாதிபதிகள் வெளியிட்டார்கள். இந்த வாதத்தின் பூர்வபக்ஷ ஸித்தாந்தக் கோடிகள் க்ரமமாய்ப் பிந்தி அச்சாகி வரும். இவ்வளவு சாஸ்த்ரக்ஞர்கள் சேர்ந்து இந்தவிஷயத்தில் தீர்

மானம் செய்தது எல்லா ஆஸ்திகர்களும் அநுமோதிக்கக் கூடியதே. இதுவிஷயத்தில் ச்ரமப்பட்ட அத்வைத சபையாருக்கு எல்லாரும் க்ருதக்ஞதை பாராட்டவேண்டும். ஆனல் இந்த நிர்ணயங்களில் காஞ்சீபுரம் பரிஷத்தில் நிர்த்தாரணஞ்செய்த சிலரைச்சேர இடங் கொடுக்கவில்லை யென்று அந்தப்பரிஷத்தின் கார்யதர்சியவர்கள் ஆக்ஷேபித்து வருவதாய்த் தெரிகிறது. அந்தப்பரிஷத்தின் நிர்த்தாரண விஷயமாய் விஸ்தாரமான பத்ரிகை தயார்செய்யப்படுவதாகவும் தெரிகிறது. அதுவும் வெளிக்குவந்த பிறகு கட்சிகளின் பலாபலங்களை எல்லாரும் படித்துப்பார்த்து அறியலாம்.

திருவள்ளூர் ஸ்ரீ வீரராகவஸ்வாமி தேவஸ்தானம்.

இந்த தேவஸ்தானமும் இதைச்சேர்ந்த சில சில்லரை தேவஸ்தானங்களும் ஸ்ரீ அஹோபிலமடத்துக்குச்சொந்தமாய் ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் நியமன நிர்வாஹங்களுக்கு உள்பட்டவைகளென்று எல்லார்க்கும் தெரிந்திருக்கலாம். இது, ஸந்நிதி தேவஸ்தானங்களில் முக்யமானதால், இது விஷயமாய்த் தகுந்த ஏஜண்டுகளை நியமித்துக் கார்யங்களைப் பராமர்சித்து வரவேண்டியது அவசியம். கொஞ்சகாலத்துக்குமுன், இந்த தேவஸ்தானம் கார்யங்கள் த்ருப்தியாக நடந்துவரவில்லை யென்றும், இந்த தேவஸ்தானத்தின் க்ரமங்களுக்குத் தகுந்த ஸ்கீம் என்னும் தனிவிதிகள் ஏற்படவேண்டுமென்றும் சொல்லி திருவள்ளூரில் சிலர் செங்கல்பட்டுஜில்லா கோர்ட்டில் தாவா செய்திருப்பதாய் தெரியவருகிறது. இந்த தேவஸ்தானத்தில் சிலநாளைக்கு முன் நடந்த ஏலத்தில் பெருமாள் ஸந்நிதி, தாயார் ஸந்நிதி உண்டிகளின் வரும்படி ஏலம் போடப்பட்டதாயும், தகுந்தபடி முன்னமேயே பலர்களுக்குத் தெரியாததால், ஏற்கனவே ஏற்பட்டிருந்த தொகையைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாய் ஏலம் போட்டிருந்தும், இன்னம் சரியாகக் கிடைக்கக்கூடிய தொகை ஏலத்தில் கிடைக்கவில்லை யென்றும் சிலர் சொல்வதாகத் தெரிகிறது.

ஸ்ரீ அழகியசிங்கர் இதுவிஷயங்களை விசாரித்துக் கார்யங்கள் சரிவர நடக்கும்படி நியமிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறோம்.

ஸர்வ இந்தியா வைஷ்ணவ மஹாஸமாஜம்.

இந்தப் பெயர்கொண்ட சபையாரின் 2-வது ஸங்கம் நாளது ஜூலை மாஸத்தின் ஆரம்பத்தில் புரி என்னும் ஜகன்னாதத்தில் வெகு விமர்சையாய் நடந்ததாம். ஆயிரம் பெயருக்குமேல் ப்ரதி நிதிகளும் சுமார் மூவாயிரம் பெயர்கள் அன்னியர்களும் வந்திருந்தார்களாம். காஞ்சீபுரம் வித்வான். ஸ்ரீமாந். ப்ரதிவாதி பயங்கரம் அநந்தாசார்யர்ஸ்வாமி அக்ராஸநம் வகித்தார். ஜகன்னாதத்தில் ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவ மகா வித்யாலயம் என்று பேருள்ள பாடசாலை ஏற்படுத்துவதாய்த் தீர்மானம்செய்து ரூபாய். 8000 வரையில் அங்கே வசூலாயிற்றாம். இன்னும் பல தொகைகள் கொடுப்பதாய் பலர் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்களாம். வைதிக ஸர்வஸ்வம் என்று ஒரு பத்திரிகையும் இந்தச் சபையாரால் வாரத்துக்கு ஒருமுறை வெளிப்படுத்தப்படும் என்று தெரிகிறது. அனேக ராஜாக்களும் கனவான்களும் இந்தச் சபைக்கு ஆதரவைச்செய்ய சித்தமாயிருக்கிறார்கள். நம் தேசத்திலும் இந்தச் சபையின் பிரிவுகள் ஏற்பட்டு, வித்யையும் பகவத் பக்தியும் வ்ருத்திசெய்யப்படுமென்று நம்புகிறோம்.

ப்ரஸிடென்ஸி காலேஜ், ஸம்ஸ்க்ருத ப்ரோபேஸர்.

இந்த அதிகாரத்தை வகித்து வரும் ஸ்ரீமான். ராவ்பஹதூர். எம். ரங்காசார்யர். M. A. அவர்கள் 6-மாஸத்துக்கு லீவு பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர் ஸ்தானத்தில், திருவையார் ஸம்ஸ்க்ருதகாலேஜ் தலைமை உபாத்தியாயரான ம-ா-ா-ஸ்ரீ எஸ். குப்புஸாமி சாஸ்த்ரிகள். M. A. அவர்கள், நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். முதலில் கவர்ண்மென்டார் ஸம்ஸ்க்ருதஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டரான ஸ்ரீமான். ஆர். க்ருஷ்ணமாசார்யர் M. A. அவர்களை நியமித்ததாகவும், பிந்தி அந்த உத்திரவை

மாற்றி, சாஸ்த்ரிகளை நியமித்ததாகவும் தெரிகிறது. இது ஸ்ரீமான். க்ருஷ்ணமாசார்யருக்கு மிகவும் வருத்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியதே. ஸ்ரீமான். க்ருஷ்ணமாசார்யர், ஏற்கனவே பல வர்ஷங்களாய் ராஜநியமனத்தில் இருப்பவர். ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் ஸாஹித்யத்திலும் சாஸ்த்ரங்களிலும் விசேஷமான ப்ரக்ஞை யுள்ளவர். ஸஹ்ருதயா என்னும் ஸ்ம்ஸ்க்ருத பத்ரிகையை அவர் நடத்திவருகிறார். வடதேசங்களில் ஸதஸ்ஸுகளில் ப்ரஸங்கங்கள் செய்து வித்யாநிதி என்னும் பிருது அடைந்தவர். முன் ஒரு சமயத்தில் ப்ரக்ருத வேலையிலேயே சிலகாலம் பதிலாய் நியமிக்கப்பட்டுத் த்ருப்திகரமாய் வேலை பார்த்தவர். இவ்வளவு யோக்யதைகளுள்ள இவரை இந்த சமயத்தில் கவர்ண்மெண்டார் அதிக்ரமித்தது எல்லோர்க்கும் துக்ககரமாகவே இருக்கிறது.

The Vedanta Dipika.

BUSINESS NOTICE.

All Literary communications, letters for publication etc., should be addressed to **The Editor, Vedanta Dipika Office, Mylapore, Madras.**

All other communications, changes of address, money orders, etc., should be sent to **The Manager, The Vedanta Dipika, Kesavaperumal Sannidhi Street**, Mylapore, Madras.

Subscribers who have not paid their subscriptions for the current year are requested to forward the same to the Manager, at their early convenience.

Intending advertisers are requested to apply to the Manager for terms.

ஸ்ரீ

வேதாந்த தீபிகை

என்னும்

ஸ்ரீ அஹோபில மட சிஷ்ய சபை பத்ரிகை.

(ஸாதாரண ௵ மாசி௴ ஏற்படுத்தப்பட்டது.)

☞ பத்ரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதும் கடிதங்கள் அனுப்புவதும், "பத்ராதிபர், வேதாந்ததீபிகை ஆபீஸ், மைலாப்பூர்" என்று மேல்விலாஸமெழுதி அனுப்பப்படவேண்டும்.

கட்டணம் கட்டுவதும், விலாஸமாறுதல்கள் அறிவிப்பதும், மற்றெல்லா விஷயங்களும் "மானேஜர், வேதாந்ததீபிகை, கேசவப்பெருமாள் சன்னிதித் தெரு, மைலாப்பூர்" என்கிற விலாஸத்துக்கு அனுப்பப்படவேண்டும்.

நாளது ௵த்திய சந்தாத்தொகையை இதுவரையிலும் செலுத்தாதவர்கள் ௸ தொகையை தாமதமின்றி வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது.

வருஷம் 1-க்குக் கட்டணம் ரூபாய் 2.

பகவத்கீதை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

இதில் அடங்கியவை.

ராமாநுஜபாஷ்யம், தேசிகன் தாத்பர்ய சந்த்ரிகை, ஆளவந்தார் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ச்லோகம், தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹ ரக்ஷை, தேசிகன் கீதார்த்த ஸங்க்ரஹப் பாட்டு.

இதுவரையிலும் மொழிபெயர்க்கப்படாதவை.

1, 2, 3, 4, 5 ஸஞ்சிகைகள் வெளியாகியிருக்கின்றன.

ராயல் 8 பாரமுள்ள ஸஞ்சிகை	0	6	0
தபால்கூலி வி. பி. சார்ஜ் உள்பட	0	8	0
வருஷ சந்தா (12 - ஸஞ்சிகை)	4	0	0
தபால்கூலி உள்பட	4	12	0

சிந்தாத்ரிபேட்டை ஸத் ஸம்ப்ரதாய வர்த்தநீ,

34 - அக்ரஹாரம்வீதி சிந்தாத்ரிபேட்டை, சென்னை.

ஸ்ரீ:.

வேதாந்த தீபிகை ஆபீஸில் கிடைக்கும் புஸ்தகங்கள்

	ரூ.	அ.	பை
1. ஸ்ரீ கீதார்த்த ஸங்க்ரஹம்—(ஸ்ரீ. இஞ்சிமேடு - ரங்கநாதாசார்யருடைய தமிழ் வ்யாக்யானத்துடன்)	0	2	0
2. ஸ்ரீ த்ராவிடவேத தாத்பர்யம்—(ஸ்ரீ. எஸ். கோபாலஸ்வாமி ஐயங்காரால் எழுதப்பட்டுள்ளது)	0	2	0
3. ஸ்ரீ அஹோபிலமடமும், அதன் சிஷ்யர்களின் கர்த்தவ்யங்களும் :—(ஸ்ரீ. டி. ராஜகோபாலாசார்யரால் செய்யப்பட்ட உபந்யாஸம்)	0	2	0

வேண்டுமவர்கள் சென்னை, மயிலாப்பூர், கேசவப்பெருமாள் ஸந்நிதி வீதியில் இருக்கும் ஸ்ரீ வேதாந்த தீபிகை மானேஜருக்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Printed for the General Secretary, A. M. S. Sabha.

by W. Pushparatha Chetty & Co., K. R. Press, Madras.